

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 20. februar 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 1 til L 150 efter ønske fra Søren Søndergaard (EL) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 1 til L 150:

Det fremgår af bemærkningernes punkt 2.3.1., at tærsklen for, hvornår mistanke om misbrug kan føre til nægtelse af udstedelse af dokumenter, er højere efter paragraf 39, stk. 6 end efter stk. 5. Vil ministeren give konkrete eksempler på situationer, hvor en nægtelse kan gennemføres over for personer omfattet af stk. 6, men ikke over for personer omfattet af stk. 5?

Svar:

Der er med lovforslaget ikke tilsigtet nogen ændringer af udlændingelovens § 39, stk. 6, der blev indført ved lov nr. 122 af 26. februar 2018 om ændring af udlændingeloven (Øget kontrol på udlændingeområdet).

Det fremgår af punkt 2.3.2. i forarbejderne til lov nr. 122 af 26. februar 2018, at nægtelse af udstedelse af rejsedokumenter for flygtninge eller fremmedpas til statsløse personer forudsætter, at der foreligger tvingende hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige orden.

Med udtrykket »den nationale sikkerhed« forstås især de interesser, der værnes af straffelovens kapitel 12 (Landsforræderi og andre forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed) og kapitel 13 (Forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder, terrorisme m.v.).

Med udtrykket »den offentlige orden« sigtes til andre alvorlige forbrydelser end dem, der er omfattet af straffelovens kapitel 12 og 13, som vil kunne true den offentlige orden væsentligt, uden at der herved dog er fare for den nationale sikkerhed.

Kriterierne for nægtelse af udstedelse af rejselegitimation er i overensstemmelse med reglerne i flygtningekonventionen af 28. juli 1951 og konventionen af 28. september 1954 om statsløse personers retsstilling. Det indebærer, at tærsklen

10. april 2019

Asyl og Visum
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2019 - 3116
Akt-id 666862

for, hvornår mistanke om misbrug kan føre til nægtelse af udstedelse af rejsedokumenter for flygtninge eller fremmedpas til statsløse personer, er højere end ved nægtelse efter udlændingelovens § 39, stk. 5.

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Udlændinge- og Integrationsministeriet indhentet bidrag fra Udlændingestyrelsen, der bl.a. har oplyst følgende:

”Rejsedokument for flygtninge og fremmedpas udstedt til statsløse personer vil alene kunne nægtes, hvis tvingende hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige orden tilsiger det, jf. udlændingelovens § 39, stk. 6. Dette indebærer at tærsklen for, hvornår mistanke om misbrug kan føre til nægtelse af udstedelse af rejsedokument for flygtninge eller fremmedpas til statsløse personer, er højere end nægtelse af udstedelse af rejselogitimation efter § 39, stk. 5, hvor det almindelighed vil være tilstrækkeligt grundlag for en mistanke om misbrug, hvis en udlænding to gange inden for en periode på fem år har fået udstedt ny rejselogitimation med den begrundelse, at rejselogitimationen er bortkommet.

Det vurderes således, at pasansøgeren skal have mistet adskillige pas over en femårig periode, før Udlændingestyrelsen vil kunne nægte at udstede ny rejselogitimation i medfør af § 39, stk. 6.

Udlændingestyrelsen har endnu ikke nægtet at udstede ny rejselogitimation i medfør af udlændingelovens § 39, stk. 6, jf. stk. 5, alene under henvisning til, at udlændingen inden for en kortere årrække har mistet flere pas. Styrelsen har imidlertid i 3 tilfælde i perioden fra den 1. marts 2018, hvor lov nr. 122 af 26. februar 2018 trådte i kraft, til den 4. marts 2019 nægtet at udstede ny rejselogitimation efter § 39, stk. 6, jf. stk. 5, i situationer, hvor pasindehaveren i forbindelse med en rejse til udlandet meldte sit pas bortkommet, og styrelsen kunne – i umiddelbar tilknytning til bortkomsten af passet – konstatere, at et nærtstående familiemedlem til pasindehaveren var indrejst eller havde forsøgt at indrejse i Danmark eller Schengenområdet. I et af tilfældene kunne det efterfølgende konstateres, at pasindehaveren i forbindelse med udstedelsen af et af sine bortkomne pas havde fået isat et billede af det familiemedlem, der efterfølgende var indrejst. I de øvrige to øvrige sager erkendte pasindehaveren efterfølgende over for styrelsen, at familiemedlemmet, der var indrejst eller havde forsøgt at indrejse, havde haft adgang til passet under ferieopholdet. Styrelsen fandt på baggrund af en konkret vurdering af beviserne i de tre sager, at det var åbenlyst, at pasindehaveren havde misbrugt sit pas, og at der derfor var

tvingende hensyn til den nationale sikkerhed eller offentlige orden, der tilsagde nægtelse af udstedelse af ny rejselegitimation.

Udlændingestyrelsen har i perioden 1. marts 2018-4. marts 2019 nægtet at udstede fremmedpas i medfør af udlændingelovens § 39, stk. 5, i 5 tilfælde. Nægtelsen af udstedelse af pas er sket bl.a. under henvisning til, at pasansøgeren to eller flere gange inden for en periode på fem år havde meldt sit pas bortkommet.”

Inger Støjberg

/

Jesper Gori